

povídá vynaložené práci plných 35ti let. Osnova hotova byla již počátkem světové války, jejíž vypuknutí odsunulo projednávání zákona na dobu pozdější. Vzhledem k změnám hospodářským a sociálním mezitím nastavším, bylo nutno osnovu zásadně přepracovati. V úvahu vzaty prý byly nyní i vztahy mezinárodní.

Autorům osnovy nešlo, jak zpráva zdůrazňuje, o tvoření nového práva, nýbrž jen o kodifikaci práva dosud platného na podkladě Verböczyova Tripartita a právních zvyklostí, při čemž usilovali o to, aby vyskytující se snad nesrovnalosti byly v zákoně vyřešeny v souladu s potřebami praktického života. Osnova nemá vůbec části všeobecné, čímž liší se od ostatních novějších kodifikací soukromého práva, zejména od občanského zákona pro říši německou. Úvod obsahuje pouze 7 článků, v nichž zdůrazněn jest hlavně princip všeobecné praesumpce dobré víry a equity, kteréž zásady v celé osnově docházejí prý uplatnění. Zákon skládá se ze 4 částí a sice; I. o osobách a rodině, II. o právech věcných, III. o obligacích, IV. o právu dědickém. Části tyto dělí se pak na tituly, tituly na kapitoly a v kapitoly shrnuty jsou jednotlivé články. Po stránce formální vyniká prý osnova tím, že není v ní odkazů k vlastním ustanovením, nebo k předpisům jiných zákonů. Bylo prý také pečlivě dbáno stránky jazykové a usilováno, aby sloh byl jednoduchý, jasný a srozumitelný.

Stane-li se osnova zákonem, pozbude také v Maďarsku platnosti soukromé právo zvykové, připomínající starobylostí pramenů soudcovské právo anglické, které se v Uhrách ze všech evropských zemí, ovšem jen v oboru práva materiálního, nejdéle udrželo a po převratu stalo se také součástí našeho právního řádu. Tempo, s jakým v býv. Uhrách a nyní v Maďarsku pokračovaly práce kodifikační, které vyžádaly si dobu skoro celých čtyř desetiletí (z čehož dvacet let připadá na normální dobu před válkou) jest jistě přesvědčivým dokladem, že velké práce legislativní, třeba se obmezují na pouhou kodifikaci platného práva, nemohou býti prováděny ukvapeně a nezbytně vyžadují úsilovné práce celých generací. Dr. Šejhar.

Reforma soudnictví v Německu. Pruské ministerstvo spravedlnosti vydalo spis »Reformen in der Preußischen Justizverwaltung« obsahující soubor prací věnovaných prováděným i chystaným reformám v soudnictví. Referuje o něm »Deutsche Richterzeitung« v č. 1. r. 1929. Více než zákonodárné požadavky, jako rozšíření působnosti samosoudců, smírčí roky, instituce konceptních pomocníků zajímají nás návrhy rázu tech-

nického. Účelem jejich je zrychlení práce do té míry, aby došlé spisy byly téhož dne vyřízeny. K tomu cíli jest využití všech technických vymožeností, jako telefonu, psacího stroje k dik-tátu rozsudků a usnesení, těsnopisu ke konceptům. Mnohé rejstříky mohly by účelně býti nahrazeny kartotékami a vůbec by úřadům neškodilo více obchodního ducha. Výchova personálu měla by tento odvraceti od těžkopádnosti, které po delší službě soudce snadno propadá, a měly by se poskytovat po př. dočasné (patrně neplacené) dovolené, které by soudci umožnily věnovati se jinému oboru právnické práce. V obsazování míst musily by býti vyloučeny politické vlivy, které odvracejí od soudní služby nejschopnější pracovníky. Mnohé z těchto podnětů zaslouží pozornosti i u nás, kde lecos z toho, co je navrhováno, alespoň v zárodku je zavedeno. Tak instituce konceptních pomocníků, kterou v poslední době provádí též justiční správa rakouská. Zvýšeným požadavkům, které stále složitější společenské poměry budou klásti na soudce, nebude možno vyhověti jen rozmnožením personálu, ale zejména hospodárnějším jeho využitím. To se shoduje i s tendencí zákona o úsporných opatřeních ve veřejné správě. Je samozřejmé, že soudce by měl býti zbaven všech úkonů, u nichž lze se bez soudcovského rozhodování obejít a které mohou býti svěřeny silám bez právnického vzdělání. Předpokladem je ovšem řádné osobní i technické vybavení soudní kanceláře, kterého se našim soudům ještě do značné míry nedostává. Možno dokonce říci, že leckde soudní kancelář s většími obtížemi zdolává nával práce než soudce, a místo co by úředníci soudní kanceláře konali za soudce práci soudcovského rozhodování nevyžadující, je naopak soudce nucen obstarávati si práce manipulační, jako zapisování a j., sám. Náprava je tu nejvýše naléhavá.

Druhý sjezd Mezinárodní společnosti pro právo trestní v Bukurešti, určený původně na letošní letnice, byl odložen na dny 6.—9. října. Ředitelská rada ustanovila již generální zpravodaje pro 4 sjezdová témata. Z Československa byl označen generálním zpravodajem prof. Dr. Miřička o otázce práva asociací k trestnímu stíhání. Spoluzpravodajem o této otázce jest slavný italský kriminalista prof. Enrico Ferri.

Úmluva mezi republikou Československou a Švýcarskem o uznání a výkonu soudních rozhodnutí byla publikována pod č. 23. sbírky zákonů a nařízení. Nabývá působnosti 24. února t. r.

Zákonná úprava kartelů. V České společnosti národohospodářské přednášel dne 18. února Dr. Ervín